

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 94:

Forslag til folketingsbeslutning om statslig indbetaling af arbejdsgiverbidrag under barselorlov m.v.

Af Anni Svanholt (SF) m.fl.
(Fremsat 10/2 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Beslutningsforslag nr. B 94, som her er til behandling, er en genfremsættelse af det forslag, som SF også fremsatte i sidste folketingssamling, og som ikke nåede til behandling her i salen. Lad mig indlede med et par mere overordnede betragtninger vedrørende pensions-spørgsmålet:

Vi har her i det sidste tiår set en rivende udvikling i etableringen af nye pensionsordninger. Der findes i dag ikke det overenskomstdækkede område, som ikke har en pensionsordning. Det er et positivt tegn, som jeg synes vi skal skønne på, navnlig fordi det er arbejdsmarkedets parter, der selv har været i stand til at klare dette meget væsentlige element i hele vores arbejdsmarkedspolitik. Så sent som her ved de sidste overenskomstforhandlinger skete der en yderligere udbygning af pensionsordningerne, således at mange nu når op på et ganske pænt niveau.

Vi oplever også, at pensionsindbetaling under barselorlov er et område, der er i rivende udvikling, for hver gang der har været overenskomstforhandlinger, har mange overenskomstområder udbygget ordningerne, så der i vidt omfang gives løn under barsel og dermed også ret til optjening af pensionsbidrag. Det gælder f.eks. hele det offentlige område, og det gælder finanssektoren, og i industrioverenskomsten er løn under barsel maksimeret til 120 kr. i timen fra 1. maj i år og fuld løn fra 1. maj 2003, og der indbetales pensionsbidrag af det beløb under barselorlov. Man kan sige, at industriområdet har været lokomotiv for de øvrige private områder, for også på områder som HK Handel og Service, Hotel og Restauration, transportområdet og det grafiske område er der aftalt fuld løn under barsel i løbet af indeværende overens-

komstperiode. Der er efterhånden kun få grupper blandt de overenskomstdækkede, der ikke får en eller anden form for løn under barselorlov, sædvanligvis begrænset til 14 uger.

Det fremgår altså, at indbetaling af pensionsbidrag under barselorlov bliver mere og mere udbredt. Jeg forventer, at arbejdsmarkedets parter også under kommende overenskomstforhandlinger vil udbygge ordningerne yderligere, både kvantitativt og kvalitativt.

Jeg synes, det er et godt princip, at indbetaling af pensionsbidrag er kædet sammen med lønfastsættelsen, for det er et anliggende for arbejdsmarkedets parter. Jeg tror, at med den udvikling, vi ser for øjeblikket, tyder meget på, at problemet inden for overskuelig tid vil være løst af arbejdsmarkedets selv. Det forekommer derfor mindre hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at indføre et helt nyt system, som vil medføre store omkostninger for det offentlige.

Lad mig derudover pege på, at det allerede fra 1993 har været således, at personer, der modtager dagpenge i forbindelse med sygdom og fødsel, har været ATP-bidragsspligtige. Den ordning forbedrede vi i 1995, således at de pågældende ud over det almindelige ATP-bidrag skulle betale et yderligere bidrag. Dermed sikrede vi, at de pågældende personer i forbindelse med pensionering vil få en højere ATP-pension, end de ellers ville have fået.

Med hensyn til det andet punkt i beslutningsforslaget, om, at staten skal indbetale arbejdsgiverbidraget under orlov til børnepasning, er det korrekt, at der i dag ikke generelt sker nogen pensionsindbetaling. Da regeringen i 1993 fremsatte lovforslaget om orlov, var det ud fra det klare sigte, at den periode, hvor man havde orlov, skulle anvendes til, at mindst ét familiemedlem kunne være sammen med børnene.

Vi var samtidig opmærksomme på, at der i forbindelse med denne ordning kunne være nogle bivirkninger, bl.a. manglende pensionsindbetalinger for en kortere periode. Men her vil jeg igen slå fast, at det er regeringens synspunkt, at indbetaling af pensionsbidrag er kædet sammen med lønfastsættelsen, og at det er et anliggende for arbejdsmarkedets parter, som jeg håber og tror at de også vil være i stand til at løfte. Derfor skal vi ikke på nuværende tidspunkt til at indføre et system, der er omkostningskrævende for det offentlige.